

Erdei magvak kiállítása.

Pesten a magyar gazdasági egyesület köztellkén f. évi november-hó 17-én s következő napjain.

A nálunk sok helyt látható satnya és nem sikerült erdei vetések, ha nem is egészben, de igen nagy részt a külföldről szerzett famagvak rossz minőségének sajnos bizonyítványai. A kidobott pénz, a kárba ment munka és az erdő-talaj termésének több évre való elvesztése eléggé meggyőző és fontos indokok arra, hogy az erdei famagvak termelésére, ha a magból való és sok helyt egyedül lehetséges erdőnevelésről, s egy komoly figyelmet érdemlő mellékjövedelemről lemondani nem akarunk, az eddigénél szorgosabb gondot kell fordítani.

Ismeretes dolog, hogy ezerekre menő összegeket küldünk külföldre silány erdei famagvakért, holott nálunk számos erdőség és különösen a fenyvesek magja a birtokos részéről földön hagyott kincs, melyet fel nem szedvén, önmagától ugyszólva eldob, helyette pedig erdőtenyésztőink, sőt maga azon birtokos is, idegen helyről elévült vagy rosszul készített magot avagy az ültetésre egészségtelen csemetét drága pénzen vásárolnak.

Tudjuk ugyan, hogy hazánkban részben saját használatra, és részben eladásra is több helyen gyűjtenek erdei famagvakat, a közönség nagy része előtt azonban e termelők ismeretlenek lévén, jelen kiállítás egyik feladata ezen források kiderítése és általános megismertetése. Nagyon kívánatos ennélfogva, hogy az erdei tenyésztés körébe eső összes fák magvainak kiállításában minél nagyobb számmal vegyenek részt erdészeti közönségünk illető tagjai.

Államdíj : 1 aranyérem és 100 frt o. é.

„ 1 ezüstérem és 50 frt o. é.

„ 1 bronzérem és 25 frt o. é.

A küldendő kiállítási magvak szállítási költségeit a nm. m. k. földművelési ministerium intézkedése folytán a magyar gazdasági Egyesület viselendi.

A tárgyak beküldésére nézve a t. kiállítók ugy intézkedjenek, hogy azok legfeljebb f. é. november 10-ik napjáig az orsz. m. gazdasági Egyesület titoknoki hivatalához Pestre (üllői-ut 12. sz. köztelek) megérkezhessenek.

A kiállításnak tárgyát képező minden magnemhez jegyzék lesz csatolandó, melyen a mag megnevezése, a kiállító nevének, lakásának, az utolsó póstának és a közelebbi vasutállomásnak tudatása mellett, a szükséges ellenőrzés céljából a kiállító, községi vagy hatósági bizonyítvánnyal tartozik igazolni azt, hogy a beküldött mutató a kiállító által, vagy más által ugyan, de az országban termeltetett, s hogy a kiállított mag az egész termelt mennyiség középminőségének megfelelő; a bejelentésben kiteendő továbbá a művelt tér nagysága, a termelt mennyiség, esetleg a cikk eladási ára és piacza, s hogy mióta üzi a kiállító a bemutatott mag termesztését. Nevezetesen az erdei magvaknál röviden az is megjelölendő, hogy a kiállított mag mily talajon álló fákról nyeretik, mennyibe kerül egy mérőnek vagy fontnak a gyűjtése, s hogy a kiállító abból évenként mily mennyiséget, hol és mily egységi áron képes áruba bocsátani.

Mindezen föltételek a magvak megbirálásánál tekintetbe veendőek.

A kiállításra a magvakból általában annyi küldendő be, a mennyiből a mag minősége biztosan megítélhető, nevezetesen a nehezebb famagvakból, például tölgyekből, legalább (egynegyed) $\frac{1}{4}$ mérő, a könnyebbekből, például fenyőmagvakból $\frac{1}{8}$ (egy nyolezad) mérő.

A t. kiállítók méltóztassanak rendelkezni aziránt is, hogy a köztelki kiállítás után mi történjén küldeményeikkel, nevéze-

tesen, hogy a kiállított tárgyak elárvereztessenek-e az illetők javára, vagy más egyéb közhasznú célra, avagy különösen a magneműek a gazdasági Egyesület kebelében megkezdett gazdasági muzeum gyarapítására fordíttassanak-e? E kiállítás egyébiránt igen jó alkalom leendő arra is, hogy az 1873-dik évben tartandó bécsi világkiállításra kitüntetett és jelesebb magvakból egy szép gyűjteményt lehessen összeállítani.

(Az előbbieket alapján erdőbirtokosainknak és szaktársainknak a legmelegebben ajánljuk, hogy a folyó évi november 17-én tartandó magkiállításban a rendelkezésükre álló fagyvak bemutatásával minél nagyobb számmal vegyenek részt, hogy ez által ismerni tanulhassunk a forrást, melyhez egyik vagy másik jó minőségű magnak megszerzésért fordulhatunk, s melynek használatával a birtokosnak is jövedelmet adunk. A szerk.)

Az országos erdészeti egyesület 1872. évi közgyűlése Erdélyben.

Az orsz. erdészeti egyesület ez idejű közgyűlése a szó teljes értelmében vándorgyűlés volt: Thordán nyitott meg, Petrosényban zárt be.

Thorda nem valami erdődus vidék közepén fekvő város, melynek erdőgazdasága s jelenlegi fakereskedése az egyesület tagjai számára rendkívül és nagy mértékben tanulságos szolgáltatathatna, mindazáltal czélszerű volt itt gyűlésezni az egyletnek, mert az elerdőtlenült vidék birtokosaira buzdítólag hatni, azokat tanítani egyik kötelessége. Azonkívül a város alatt elfolyó Aranyos a legközelebbi jövőben nagyszerű fakereskedés pályájává alakíttatik a kir. kinestár által; ezen száz- ezrekbe kerülő munkákat megtekinteni és azokfölött vélemény